

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 855/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 5 października 2022 roku sygn. II K 987/21

Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońca
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		K. K. i M. D. prowadzili rozmowę telefoniczną w dniu 12 listopada 2020 roku, a więc jeszcze przed podpisaniem przez pierwszą z wymienionych projektu umowy kupna - sprzedaży samochodu będącego przedmiotem zarzutu aktu oskarżenia; czynili wówczas ustalenia dotyczące napisania umowy, oskarżony proponował wtorek		

		jako dzień tygodnia dla dokonania tej czynności, rozmawiali o rozliczeniach finansowych.		
1. uzupełniające zeznania świadka K. K.	karta 284 odwrot - 286			
2. płyta CD zawierająca zapisy rozmów telefonicznych prowadzonych pomiędzy K. K. i M. D. w dniu 12 listopada 2020 roku wraz ze stenogramem nagrań	karta 279, 265 - 272			
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		K. K. i M. D. prowadzili rozmowę telefoniczną w dniu 17 grudnia 2020 roku	1.stenogram rozmowy z dnia 17 grudnia 2020 roku	karta 270

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.1.1.1	1. uzupełniająca zeznania świadka K. K.	zeznania K. K. dotyczące prowadzenia w dniu 12 listopada 2020 roku z oskarżonym M. D. rozmów telefonicznych, o treści zarejestrowanej na nagraniach w jej telefonie, zasługują na przymiot wiarygodnych
2. płyta CD zawierająca zapisy rozmów telefonicznych prowadzonych pomiędzy K. K. i M. D. w dniu 12 listopada 2020 roku wraz ze stenogramem nagrań	dowody rzeczowe wiarygodne w zakresie ich treści, z tym zastrzeżeniem że rozmowa opatrzona datą 17 grudnia 2020 roku miała miejsce w dniu 12 listopada 2020 roku, okoliczność zaistnienia pomyłki po stronie osoby wykonującej na zlecenie K. K. usługę przegrywania rozmów na płytę CD i sporządzania stenogramu nagrań, została przez ostatnio wymienioną przyznana	

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	1.stenogram rozmowy z dnia 17 grudnia 2020 roku	okoliczność zaistnienia pomyłki w zakresie oznaczenia daty rozmowy (wpisanie daty 17 grudnia 2020 roku zamiast daty 12 listopada 2020 roku) po stronie osoby wykonującej na zlecenie K. K. usługę przegrywania rozmów na płytę CD i sporządzania stenogramu nagrań, została przez ostatnio wymienioną przyznana

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
-------------------------------------	--

WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW wniosków	i		
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść tj. błędne ustalenie iż oskarżony M. D. nie przywłaszczył powierzonego mu do użytkowania mienia w postaci samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 6 000 złotych, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy prowadzi do wniosku przeciwnego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Podniesiony zarzut nie jest zasadny. Przywołana przez skarżącego na jego poparcie argumentacja ma charakter wyłącznie polemiczny.</p> <p>Zgodzić należy się z sądem pierwszej instancji, że zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do nie budzącego wątpliwości ustalenia, że oskarżony M. D. zrealizował znamiona przestępstwa stypizowanego w art.</p>			

284 § 2 k.k. ani też w jakimkolwiek innym przepisie ustawy karnej.

Sąd ten stosując określoną przepisem art. 7 k.p.k. zasadę swobodnej oceny dowodów przeprowadził wszechstronną i szczegółową ich analizę, która nie wykazuje, wbrew twierdzeniom skarżącego, błędów natury faktycznej czy logicznej oraz jest zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Ponieważ zgromadzone dowody nie dają podstaw do uznania, że sprawstwo i wina oskarżonego M. D. zostały udowodnione ponad wszelką wątpliwość w zakresie zarzucanego mu czynu, to tym samym rozstrzygnięcie uniewinniające w oparciu o przesłanki z art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. było zabiegiem koniecznym i ze wszech miar pożądanym.

Dowody te nie pozwalają na przyjęcie, że oskarżony bezprawnie rozporządził cudzą rzeczą ruchomą w postaci samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), powierzonego mu przez K. K. do użytkowania, poprzez włączenie go do swojego majątku. Nie działał on bowiem, jak trafnie uznał sąd rejonowy, z zamiarem kierunkowym pozbawienia byłej partnerki życiowej własności pojazdu.

Nieuprawnione jest wprowadzenie przyjęcie przez tenże sąd, że pokrzywdzona podpisując się w listopadzie 2020 roku na dokumencie umowy kupna - sprzedaży pojazdu wyzbyła się jego własności. We wskazanej ostatnio dacie K. K. podpisała jedynie projekt umowy albowiem dokument ten nie wskazywał jeszcze danych personalnych nabywcy auta i nie został przez drugą stronę transakcji podpisany, czyli nie doszło jeszcze wówczas do jej sfinalizowania. Oczywiście wolą pokrzywdzonej było wyzbycie się własności pojazdu w najbliższej przyszłości, co jednak w listopadzie 2020 roku jeszcze nie nastąpiło.

W kontekście relacji obu byłych partnerów pozostających od 30 października 2020 roku w relacjach konfliktowych, będący przedmiotem sporu środek transportu został nabyty w czasie trwania ich związku konkubenckiego przez M. D. na terenie Niemiec, za pieniądze K. K. i na nią zarejestrowany. Przeciwno oskarżonemu prowadzone było bowiem postępowanie egzekucyjne, w ramach którego komornik zajmował posiadane przez niego składniki majątkowe i dlatego nie chciał on ryzykować utraty pojazdu, potrzebnego mu do

prowadzenia działalności gospodarczej, formalnie również zarejestrowanej na ówczesną konkubinę. Zatem samochód de facto w czasie trwania związku konkubenckiego użytkował oskarżony i taki stan rzeczy został zachowany również po rozstaniu partnerów. K. K. godziła się bowiem na kontynuację użytkowania przez oskarżonego pojazdu, ale oczekiwała od niego zwrotu wyłożonych uprzednio pieniędzy. Jednocześnie wiedziała, że nie chce on wyzbyć się posiadania auta w najbliższej przyszłości lecz uregulować kwestię jego własności w dokumentach w taki sposób, aby jako strona kupująca figurowała w umowie osoba trzecia, gdyż jego dochody i majątek były obciążone przez komornika. Zatem będąc udziałem oskarżonego użytkowanie przedmiotu sporu po rozpadzie konkubinatu, jak i zabiegi mające na celu pozyskanie nabywcy, odbywały się za wiedzą i akceptacją pokrzywdzonej i nie sposób dopatrzeć się w tej aktywności M. D. jakiegokolwiek bezprawnego rozporządzenia mieniem.

Na marginesie wypada zauważyć, że umowa kupna - sprzedaży zawarta pomiędzy K. K. i T. T., opatrzona datą 20 maja

2021 roku, poświadcza nieprawdę bo w tym terminie sprzedająca nie podpisała umowy, T. T. nie zapłacił jej kwoty 5 000 złotych, zaś ona nie przekazała mu przedmiotu transakcji. Kolejną fikcją jest sporządzona w dniu 21 maja 2021 roku pomiędzy T. T. i M. D. umowa użyczenia tego samochodu, wciąż i niezmiennie pozostającego przecież w dyspozycji ostatniego z wymienionych.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że pokrzywdzona po jednostronnym podpisaniu przez siebie w listopadzie 2020 roku umowy kupna - sprzedaży pojazdu, domagała się od oskarżonego dokumentu podpisanego również przez drugą stronę zobowiązania, który był jej potrzebny na użytek własny, a mianowicie do wykazania, że nie jest właścicielką tego składnika mienia ruchomego i nie ma obowiązku ponoszenia opłat i wykonywania obowiązków z nim związanych.

Odosobnione jest natomiast stanowisko K. K. w kwestii żądania przez nią pieniędzy od byłego konkubenta po podpisaniu przez nią projektu umowy kupna - sprzedaży pojazdu, mającym miejsce w listopadzie 2020

roku. Nie znajduje ono potwierdzenia w zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiale dowodowym. Zaprzeczeniem wersji wymienionej jakoby oskarżony nie zwrócił jej pieniędzy, które wydatkowała na zakup samochodu, są wyjaśnienia tego ostatniego, który uwiarygodnił je załączając do materiału aktowego zapisy korespondencji elektronicznej w postaci wiadomości sms wymienianych przez strony po rozstaniu - w dniach 23 listopada 2020 roku i 23 kwietnia 2021 roku, wskazujące istotnie na wzywanie jego osoby wyłącznie do doręczenia jej umowy i na brak z jej strony wypowiedzi na temat pieniędzy, w kontekście oczekiwania na zapłatę za samochód. Niczego w tej kwestii nie zmieniają uzupełniające zeznania K. K. złożone w postępowaniu odwoławczym, po załączeniu przez nią płyty CD zawierającej zapisy rozmów telefonicznych odbytych przez nią z oskarżonym, jak się ostatecznie okazało w dniu 12 listopada 2020 roku, a więc jeszcze przed podpisaniem projektu umowy (o czym przekonuje również treść rozmowy telefonicznej, w trakcie której rozmówcy czynią ustalenia dotyczące napisania umowy, a

oskarżony proponuje wtorek jako dzień tygodnia dla dokonania tej czynności - stenogram nagrań karta 268). Wskazywana przez nią w początkowej fazie składania zeznań na rozprawie apelacyjnej jako data ostatniej rozmowy - 17 grudnia 2020 roku, została przez oskarżonego skutecznie zakwestionowana. Po odtworzeniu tej rozmowy na polecenie Przewodniczącego rozprawy apelacyjnej przez oskarżycielkę posiłkową bezpośrednio z jej telefonu, okazało się, że rejestracja tejże w urzędzeniu miała miejsce w dniu 12 listopada 2020 roku, a jej treść była analogiczna do rozmowy odnotowanej w stenogramie z datą 17 grudnia 2020 roku godz. 17:25. Okoliczność zaistnienia pomyłki po stronie osoby wykonującej na zlecenie K. K. usługę przegrywania rozmów z telefonu na płytę CD i sporządzania stenogramu nagrań, została przez nią przyznana w toku dalszego przesłuchania.

Bezspornym jest, że w czasie trwania konkubinatu oskarżony zamieszkiwał u pokrzywdzonej, zaciągał u niej pożyczki i razem prowadzili wspólne interesy.

Na tym etapie postępowania nie można ustalić jak wygląda sfera ich wzajemnych zobowiązań oraz czy i w jaki sposób te zobowiązania zostały rozliczone. Podobnie rzecz się ma odnośnie zapłaty przez oskarżonego za samochód stanowiący przedmiot zarzucanego skargą publiczną czynu. Ponieważ nie ma dowodu na żądanie za tenże zapłaty przez K. K. po fakcie sporządzenia projektu umowy i podpisania tegoż przez nią, na którego punkt 4 stanowiący o kwitowaniu odbioru przez sprzedającą kwoty 5 000 złotych powołuje się M. D., to nie sposób przyjąć jednoznacznie, że ten ostatni tego obowiązku nie spełnił. Nie można przesądzić stanowczo tej kwestii, gdyż jak już zostało powiedziane we wcześniejszej części tego opracowania, przedmiotowa umowa poświadcza nieprawdziwe okoliczności. Sąd rejonowy ustalił ponadto w oparciu o wskazane w pisemnych motywach uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że oskarżony przekazywał pokrzywdzonej pieniądze w kwotach 4 700 złotych i 5 000 złotych, a więc w kwotach zbliżonych do wartości pojazdu. Nie można jednak jednoznacznie ustalić czy stanowiły

one faktyczne rozliczenie przedmiotowej transakcji czy też były rozliczeniem z innego tytułu między wymienionymi.

Wobec zaistnienia w tym zakresie wątpliwości, które zgodnie z regułą określona w art. 5 § 2 k.p.k. należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego, sąd odwoławczy uznał iż kwestie wzajemnych zobowiązań pomiędzy byłymi konkubentami mają charakter stricte cywilistyczny i tylko w tym trybie powinny zostać uregulowane.

Na koniec rozważań należy również zwrócić uwagę na stanowisko oskarżycielki posiłkowej zaprezentowane w głosie końcowym na rozprawie apelacyjnej. Podała wówczas, iż pożyczyła oskarżonemu pieniądze w kwocie 5 000 złotych na zakup przedmiotowego samochodu, których jej nie oddał.

Aby doszło do popełnienia przestępstwa przywłaszczenia, sprawca musi mieć do czynienia z cudzym mieniem. Nie jest możliwe dokonanie przywłaszczenia własnej rzeczy lub prawa majątkowego. W tym kontekście należy się odnieść do zasad prawa cywilnego. Wraz z zawarciem umowy pożyczki na pożyczkobiorcę

<p>przechodzi bowiem własność przekazanych pieniędzy, a dający pożyczkę ma jedynie prawo do domagania się ich zwrotu. Nie ma zatem możliwości popełnienia przestępstwa przywłaszczenia z art. 284 § 1 k.k. i sprzeniewierzenia z art. 284 § 2 k.k. przez osobę niezwracającą pożyczonych pieniędzy. Stanowisko to potwierdza również dorobek orzecniczy sądów powszechnych np. wyrok SO w Świdnicy z 11.09.2018 r., IV Ka 510/18 („Skoro strony łączyła umowa pożyczki, to oskarżony nie mógł przywłaszczyć pieniędzy, których stał się właścicielem.”).</p> <p>Powyższe musiało skutkować akceptacją przez sąd odwoławczy rozstrzygnięcia uniewinniającego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomsku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek nie jest zasadny z przyczyn podanych powyżej. Brak było warunków z art. 437 § 2 k.p.k. do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania - nie zaistniała żadna z podstaw w nim wskazanych, a w szczególności wypadek z art. 454 § 1 k.p.k.</p>		
--	--	--

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU PODLEGAJĄCE</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Uniewinnienie oskarżonego M. D. od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Powody utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku zostały przedstawione w punkcie 3.1. niniejszego opracowania</p>	
<p>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>

Zwiężle o powodach zmiany	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
<i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Ze względu na nieuwzględnienie apelacji prokuratora kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa, stosownie do regulacji przepisu art. 636 § 1 k.p.k.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. D. od popełnienia zarzucanego mu czynu		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana